

DE NEDERLANDSCHE NAMEN

door G. A. OVERDIJKINK.

Nu de heer Houtzagers nogmaals terugkomt op de Nederlandsche namen in verband met het nomenclatuurrapport en daarbij wederom een anderen en een tót dusver nog niet gepubliceerden grondslag voor de Nederlandsche namen naar voren brengt, kan ik niet nalaten, mijn meening ook dáár tegenover te plaatsen op gevaar af, voor vervelend te worden gehouden.

Dat het slechts „enkelen” zouden zijn, die het niet eens zijn met de Nederlandsche namen van het nomenclatuurrapport is, voor zoover ik de meeningen ken, aan gerechten twijfel onderhevig! Ik weet zeker, dat het een heele schare is, die tegen het wijzigen van de bestaande Nederlandsche namen is.

De heer Houtzagers deelt — in afwijking van de toelichting op het nomenclatuurrapport — mede, dat in de eerste plaats gestreefd is naar „logische” benamingen, wat, blijkens de opmerking op blz. 450, goed gefundeerde namen zouden zijn.

Ik meen dit te moeten betwisten, want, om logische benamingen te kunnen geven, dient toch eerst *het uitgangspunt* te worden vastgesteld. De Commissie heeft echter nog steeds verzuimd dit aan te geven. Wetenschappelijke juistheid is het volgens den heer Houtzagers niet. Het rapport spreekt van „zoo goed mogelijk gevormd”, maar dat is te vaag om als grondslag te kunnen dienen. Het ontbreken van een werkelijken grondslag heeft dan ook tot gevolg gehad, dat er verscheidene Nederlandsche namen in de lijst voorkomen, waarvan niet kan worden gezegd, dat zij logisch zijn, althans in den zin, zooals de heer Houtzagers blijkbaar bedoelt. Is het logisch, als het geslacht *Abies* „den” wordt genoemd, denzelfden naam ook te geven aan de geslachten *Tsuga* en *Pseudotsuga*?

Dat hieruit verwickelingen voortkomen wordt wel overduidelijk aangetoond door de strijdvraag, of het *Douglasden* dan wel *Douglasspar* moet zijn. De heer Houtzagers kwalificeert hierbij den naam *Douglasfichte* als de niet gebruikelijke in de Duitsche litteratuur. Er zijn echter verscheidene schrijvers, onder wie de voorzitter van de „Deutsche Dendrologische Gesellschaft”, Dr. Graf von Schewerlin, die dezen naam prefereeren boven *Douglastanne*.

Na al hetgeen reeds over de Nederlandsche namen geschreven is, heeft het geen zin, in dit verband nog meer voorbeelden van niet logische benamingen aan te halen.

De heer Houtzagers heeft den indruk gekregen, dat het zijn tegenstanders niet duidelijk is, waar het om gaat. Ik meen, dat, wat dit aangaat, de heer H. zich niet ongerust behoeft te maken en dat op aller medewerking is te rekenen, als het gaat om eenheid in de nomenclatuur te bevorderen. De meningsverschillen betreffen slechts den grondslag, waarop de eenheid moet worden verkregen. Vrees voor het verloren gaan van plaatselijke namen speelt daarbij in het geheel geen rol. Het gaat om het behoud van in de spreek- en schrijftaal gevormde en door de vaklieden algemeen gebruikte namen, waar het gebruik van wetenschappelijke namen te omslachtig en te ongemakkelijk is. Het miskennen door de Commissie van de waarde en de beteekenis van de aldus verkregen namen, die een ander karakter dragen dan plaatselijke namen, is de oorzaak van het meningsverschil.

Merkwaardig is het, dat de heer H. zich zoo in het bijzonder ergert over den naam *acacia*, terwijl een naam als Geldersche roos gehandhaafd bleef voor een struik, die toch heelemaal geen roos is en dan nog niet eens tot Gelderland beperkt is.

Trouwens ook op een ander punt, dat nog niet genoemd is, laat de consequentie te wenschen over. Zoo heeft de Commissie opgemerkt, dat zij als principe heeft aangenomen in de Nederlandsche namen het geslacht- en het soortbegrip tot uiting te brengen, zoo dikwijls meer dan één soort van een geslacht is aangegeven. Niet aldus echter bij *Quercus palustris*. Het soortbegrip „moeras” van den wetenschappelijken naam, wordt voor den Nederlandschen naam als onlogisch aangemerkt en op zij gezet.

Er mag m.i. worden geconstateerd, dat het nomenclatuurrapport op het punt van de Nederlandsche namen — daarbij de meningsverschillen over den grondslag buiten beschouwing gelaten — verschillende inconsequenties behelst.

Het heeft m.i. geen zin, nog langer over den grondslag van de Nederlandsche namen van gedachten te wisselen. Het is meer en meer gebleken, dat de oplossing van de vraag, welke grondslag de juiste is, zich niet laat bewijzen. Het betreft hier namelijk zuiver een *gevoelskwestie*.

Niettemin is het m.i. nuttig geweest, dat de gelegenheid is geboden, de diverse meeningen te uiten. Het valt slechts te betreuren, dat geen overeenstemming is bereikt. Het nomenclatuurrapport zal thans op het punt van de Nederlandsche namen het tegendeel uitwerken van hetgeen ermede werd beoogd. Ik acht het dan ook van groot belang, dat de Ned. Boschbouwvereniging alsnog een definitieve uitspraak doet.

Het debat over Nederl. boomnamen wordt hiermede gesloten. Red.